

A hatalom gyakorlásának szabályai

SZOMBAT DÉLUTÁN

E HETI TANULMÁNYUNK: Jób 1:1-12; 2:1-7; Dániel 10:1-14;
Márk 6:5; 9:29; János 12:31; 14:30; Jelenések 13:1-8

„aki a bűnt cselekszi, az ördögtől van, mert az ördög kezdettől fogva vétkezik. Azért jelent meg az Isten Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa” (1Jn 3:8, ÚRK).

A kozmikus küzdelem jellegére rávilágító beszámolót találunk 1Kir 18:19-40 szakaszában, Illés Kármel-hegyi történetében, ahol az Úr leleplezi a népek úgynevezett „isteneit”. A bálványok mögött más is állt, tehát nem csupán az Izrael körüli népek pogány képzelgéseiről volt itt szó.

„Ördögöknek áldoztak, nem Istennek, isteneknek, akiket nem ismertek, újaknak, akik csak most kerültek elő, akiket nem rettegtek atyáitok” (5Móz 32:17, ÚRK). Pál még hozzátesszi: „amit a pogányok áldoznak, ördögöknek áldozzák és nem Istennek; nem akarom pedig, hogy ti az ördögökkel legyenetek közösségben” (1Kor 10:20).

Tehát a népek hamis „istenei” mögött valójában démonok rejtőztek. Ez azt jelenti, hogy a bálványimádással és az idegen istennel kapcsolatos minden bibliaszöveg valójában a „kozmosz küzdelemhez” kötődik.

Ennek hátterén jobban érthető a kozmikus küzdelem témája, ami nagy mértékben befolyásolja, hogyan tekintünk a küzdelem jellegére, továbbá fényt vet a gonoszság problémájára.

A FELTARTOTT ANGYAL

A népek hamis „istenei” mögött tehát démonok rejtőztek. Másutt pedig arra látunk bizonyítékot, hogy időnként „levegőbeli hatalmasságok”, démonok állnak a földi uralkodók mögött. Az ellenség erői még az Isten által küldött angyalokkal is szembeszállhatnak.

Olvassuk el Dn 10:1-14 szakaszát, külön figyelmet fordítva a 12-13. versekre! Mit találunk itt, ami kapcsolatos a kozmikus küzdelemmel? Hogyan értsük azt, hogy huszonegy napig feltartották az Istentől küldött angyalt?

Hogyan lehetséges, hogy Isten angyalát három hétig hátráltatták? A mindenható Istennek volt ereje arra, hogy azonnal válaszoljon Dánielnek, ha úgy dönt. Ha élt volna hatalmával, egy angyal azonnal megjelenhetett volna Dániel mellett, csakhogy „*Perzsia fejedelme ellenállt*” neki három egész hétig. Mi történt itt?

„Gábrriel három héten át tusakodott a sötétség hatalmaival, hogy meghiúsítsa azok munkáját, akik Círuszt befolyásolni akarták... A menny megtett Isten népe érdekében mindent, amit tudott, és végül győzött. Az ellenség erőit féken tartotta Círusz egész idejében és fiának, Cambysesnek mintegy hét és fél évig tartó uralma alatt” (Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 355. o.).

Úgy történhet ilyesmi, ha Isten nem él teljes hatalmával. Az ellenségnek igazi szabadsággal és erővel kellett rendelkeznie, amit nem lehet hirtelen megvonni tőle, de mindkét fél előtt ismertek a paraméterek, amelyek között mozoghat (ennek a részleteit mi nem ismerjük). Úgy tűnik, a kozmikus küzdelemben vannak olyan paraméterek, amelyek között kell eljárnia még Isten angyalainak is. A következő tanulmányok „a hatalom gyakorlásának szabályai” kifejezéssel utalnak ezekre. Bizonyos szempontból nem is nehéz megérteni, hogy léteznek ilyen korlátok, hiszen amint korábban már említettük: Isten csakis szeretettel cselekszik, kormányzatának alapja a szeretet, nem a kényszer. Segíthet a nagy küzdelem jobb megértésében az a gondolat, hogy Isten kizárólag a szeretetből eredő elvek alapján cselekszik.

Tapasztaltad már annak a korlátait, amikor az ember csak a szeretet elvei szerint akar eljárni, nem pedig erőszakot alkalmazva? Amennyiben igen, vajon ez korlátozza a rendelkezésre álló erőt?

A SÁRKÁNY A JELENÉSEK KÖNYVÉBEN

*A jelenések könyvén végigfutó gondolat, hogy a nagy küzdelem levegőbe-
li hatalmasságok harca. A könyv úgy mutatja be az ördögöt, hogy ő a „rég
kígyó”, aki szembeszáll Istennel, és „mind az egész föld kerekességét elhite-
ti” (Jel 12:9).*

Mit tudhatunk meg Jel 13:1-8 szakaszából a sárkány hatalmának mértékéről?

A sárkány (Sátán) nemcsak Isten (Jel 12:7-9), hanem a követői ellen is hadakozik (pl. Jel 12:1-6), de a leírás szerint ő áll azok mögött a földi birodalmak mögött is, amelyek üldözték Isten népét a történelem során.

*„...a sárkány átadta neki [a tengerből feljövő fenevadnak] az erejét, trón-
ját és nagy hatalmát” (Jel 13:2, ÚRK; vö. 13:5; 17:13-14). „És adatott neki
nagyokat mondó és káromlásokat szóló száj, és adatott neki hatalom a cse-
lekvésre negyvenkét hónapig” (Jel 13:5, ÚRK).*

Tehát Sátán (a sárkány) erőt és uralkodói hatalmat ad a fenevadnak (egy földi, vallási-politikai erőnek), amely ezzel bitorolja az Istennek járó tiszteletet. A fenevad káromolja Isten nevét, harcol a szentjei ellen, sőt le is győzi őket, legalábbis egy bizonyos ideig. Az egész világra kiterjedő hatalmat és uralmat a sárkány, ennek a világnak a hamis ura adja neki.

Azonban Sátán csak meghatározott korlátok között tevékenykedhet, mint ahogy az ügynökei is, méghozzá csak egy behatárolt időszakban. *„Annak-
káért örüljeteek egek és akik lakoztok azokban. Jaj a föld és a tenger lakosai-
nak; mert leszállott az ördög tihozzátok, nagy haraggal teljes, úgymint aki
tudja, hogy kevés ideje van” (Jel 12:12).*

Sátán tudja, hogy *„keves ideje van” (Jel 12:12).* A jelenések könyvében leírt események a prófétai idővonal mentén haladnak, és ez konkrét időhatárokat szab a gonosz erőknél (lásd Jel 12:14; 13:5).

Végül azonban Isten győz. *„És az Isten eltöröl minden könnyet az ő sze-
meikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom
nem lesz többé, mert az első elmúltak” (Jel 21:4).*

**Még ha ezt most nehéz is előre látnunk, a jó végül örökre szóló győz-
zelmet arat a gonosz felett. Miért nem szabad soha megfélekedezni erről
a biztos ígéretről?**

JÓB ESETE

Jób könyvében különleges bepillantást nyerünk a nagy küzdelembe.

Olvassuk el Jób 1:1-12 és 2:1-7 szakaszait! A nagy küzdelem mely elveit tárulnak fel itt előttünk?

Ezekből a versekből sok fontos részletet megismerünk. Először is, egy mennyei tanácskozást láthatunk, nem csupán Isten és Sátán párbeszédéről van itt szó, más mennyei lények is részt vesznek benne.

Másodszor pedig van egy vita, amire utal, hogy Isten megkérdezi Sátánt, látta-e Jóbót. Mit kellett Jóbón észrevennie? Ennek a kérdésnek úgy van értelme, ha egy nagyobb, éppen zajló vita részét képezi.

Harmadszor, Isten kijelenti, hogy Jób feddhetetlen, igaz és istenfélő. Sátán erre azt feleli, hogy de csak azért, mert Isten a védelmébe vette. A megjegyzése felér egy becsmérléssel Jóbba és Istennel szemben is (vö. Jel 12:10; Zakariás 3. fejezet).

Negyedszer, Sátán azt állítja: nem igazság, hogy Isten körülvette, védelmezi Jóbót, mert így ő nem tudja bizonyítani a vádjait. Ez is utal arra, hogy Sátánnak bizonyos korlátok között kell mozognia (vannak szabályai hatalma gyakorlásának), és nyilván már korábban is próbált ártani Jóbna.

Isten a mennyei tanács előtt válaszol Sátán vádjaira, lehetővé teszi, hogy bizonyítsa állítását, de csak bizonyos határok között. Először ezt az engedményt teszi Isten: „*Íme, mindazt, amije van, a kezedbe adom*”, de megtiltja, hogy Jób személyét érintse (Jób 1:12). Később, miután Sátán azt állítja: Jób csak a saját jólétével törődik, Isten megengedi, hogy neki is ártson, de az életét nem veheti el (Jób 2:3-6).

Sátán rengeteg bajt zúdít Jób családjára, Jób mégis minden helyzetben áldja az Úr nevét (Jób 1:20-22; 2:9-10), amivel bizonyítja Sátán vádjainak hazugságát. Sok mindent tanulunk itt, például azt, hogy a kozmikus küzdelemben a hatalom gyakorlásának vannak szabályai. A mennyei tanácsban léteznek olyan paraméterek, amelyekkel dönteni lehet az Isten ellen felhozott vádakról, de anélkül, hogy Isten megsértené a szeretet szent elveit, ami az alapja kormányzatának, uralkodásának a világmindenség és annak értelmes lakói felett.

Jób könyvének lebilincselő részletei bepillantást engednek a nagy küzdelembe, hogy miként is zajlik ez a földön.

E VILÁG (IDEIGLENES) URA

A korábbi tanulmányokban láttuk, hogy a kozmikus küzdelemben Sátán és seregei átmenetileg jelentős hatáskörrel bírnak a világon, amivel azonban csak bizonyos korlátok között élhetnek.

A hatalom gyakorlásának szabályai nemcsak az ellenség – az ördög és serege – tevékenységére vonatkoznak, de korlátozzák Isten cselekvését is, amivel csillapíthatja az ellenség hatóköre alá (átmenetileg) tartozó gonosz-ságot. Az Úr soha nem szegi meg az ígéretét, és mivel magára is vonatkoztatja a hatalom gyakorlásának szabályait, az ördögnek adott valamennyi hatalmat, csak bizonyos korlátok között, ideiglenesen, és ezért erkölcsileg korlátok közé szorította saját jövőbeli cselekedeteit is (anélkül, hogy az ereje bármilyen mértékben csökkenne).

Olvassuk el Lk 4:6, Jn 12:31, 14:30, 16:11 és 2Kor 4:4 verseit! Mit tanítanak ezek a szakaszok az ellenség földi uralmáról?

Az Újszövetség két birodalom összecsapását vázolja fel előttünk: a világgosság és a sötétség birodalmáét, amelyben a sötétség Sátántól és lázadásától ered. Krisztus küldetésének részét képezte, hogy legyőzze Sátán birodalmát: *„Azért jelent meg az Istennek Fia, hogy az ördög munkáit lerontsa”* (1Jn 3:8).

Viszont léteznek bizonyos „szabályok”, amelyek korlátozzák, amit Isten megtehet, ha hű akar maradni kormányzata elveihez. Ezek között van 1) a szabad akarat biztosítása a teremtményeknek és 2) a hatalom gyakorlásának szövetségi szabályai, amelyek nem ismertek, legalábbis egyelőre. Ezek a korlátok és akadályok jelentősen hatnak erkölcsileg arra, hogyan csökkentheti Isten a gonosz-ságot a világban és/vagy azonnal meg tudja szüntetni. Ezért látni folyton gonosz-ságot és szenvedést, ami valóban sok emberben ébreszthet kételyeket Isten létét vagy jóságát illetően. Tehát amint felismerjük, hogy mi a nagy küzdelem háttere, és milyen korlátokat fogadott el Isten a bűn problémájának kezelésekor, bizonyos fokig jobban megérthetjük, hogy miért mennek így a dolgok, legalábbis addig, amíg végső győzelmet nem arat a gonosz felett.

Jézus azt mondta Sátánról, hogy ő „a világ fejedelme”. Hogyan segít ez is megbirkózni a világban lévő gonosz-ság kérdésével? Vigasztaló tudat, hogy Sátán uralma csak ideiglenes!

KORLÁTOK ÉS SZABÁLYOK

A kozmikus küzdelem elsősorban Isten jelleme körüli vita, amit az váltott ki, hogy az ördög rágalmozta Istent – a jóságát, igazságosságát és uralmát. Egyfajta kozmikus szövetségi pert indított Isten ellen.

Az ilyen konfliktust nem lehet pusztán erővel lezárni, csak bizonyítással.

Amennyiben súlyos vádak merülnek fel egy hatalmon lévő személlyel szemben, a cáfolatnak az a legjobb (és talán az egyetlen) módja, ha lehetővé teszik a szabad, tisztességes és nyílt vizsgálatot. Mivel a vádak a szeretet teljes kormányzatát fenyegetik, azokat nem lehet egyszerűen a szőnyeg alá söpörni.

Mit jelent ez a kozmikus küzdelem és a gonoszság megértése szempontjából? Vajon Isten megszegi az ígéretét? Persze, hogy nem! Amennyiben beleegyezik a hatalom gyakorlásának szabályaiba, további cselekvése (erkölcsileg) korlátozott lesz, tehát a gonoszság a sötétség birodalmának ideiglenes fennhatósága alatt történik.

Olvassuk el Mk 6:5 és 9:29 verseit! Ezek szerint hogyan köthetők a hithez és az imádsághoz még az isteni cselekedetek is?

Látszik, hogy mindkét esetben vannak bizonyos korlátok, a hatalom gyakorlásának szabályai, amelyek dinamikusan kapcsolódnak a hithez és az imádsághoz is. Másutt bőséges bizonyítékot találunk az ima hatására, és ez csatornákat nyit az isteni cselekvés előtt, ami máskülönben (erkölcsileg) nem lenne elérhető. Azonban nem juthatunk arra a téves következtetésre, hogy a hit és az ima tényezőjén kívül nem létezik más. Valószínűleg van még sok más faktor is, amelyekről nincs tudomásunk.

Ez egybevág azzal, amit korábban láttunk a hatalom gyakorlásának szabályaival kapcsolatban. Ennek vannak olyan kitételei a nagy küzdelemben, amelyek korlátokat szabnak annak, amit Isten erkölcsi szempontból megtehet, legalábbis most. Ezért van az, hogy történnek rossz dolgok a sötétség birodalmának ideiglenes uralma alatt.

Olvassuk el Róm 8:18 és Jel 21:3-4 verseit! Miért bízhatunk abban, hogy még ha most sok mindent nem is értünk, de Isten tudja, mi a legjobb, a legjobbat akarja, és majd véget vet a gonoszságnak, elhozza az örök boldogság korszakát?

TOVÁBBI TANULMÁNYOZÁSRA:

„A bűnös ember törvény szerint Sátán foglya, és Krisztusnak az volt a küldetése, hogy kiszabadítsa a nagy ellenség hatalma alól. Az ember természetes módon hajlamos követni Sátán javaslatait, és nem állhat sikerrel ellen a rettenetes ellenfélnek, csak ha a hatalmas Harcos, Krisztus benne él, ha Ő irányítja vágyait és ad neki erőt. Sátán hatalmát egyedül Isten képes korlátozni. Az ördög ide-oda, le s föl jár a földön, egyetlen pillanatra sem lankad a figyelme, nehogy kihagyja lelkek tönkretételének akár csak egy esélyét is. Isten népének fontos ezzel tisztában lennie, hogy kikerülhessék csapdáit. Sátán előkészíti csalásait, hogy az Isten népe elleni utolsó hadjáratában ne ismerjék fel őt. »*Nem is csoda, hisz maga a Sátán is a világosság angyalának adja ki magát*« (2Kor 11:14, ÚRK). A megtevesztettek közül néhányan azt állítják, hogy Sátán nem létezik, pedig ő ejtette foglyul őket, sőt sok mindent tesz általuk. Sátán jobban tudja, mint Isten népe, hogy milyen hatalommal bírhatnak felette, ha Krisztusban van az erejük. Az igazság leggyengébb követője, aki erősen kapaszkodik Krisztusba, képes ellenállni Sátánnak és minden seregének, ha alázattal segítségért folyamodik a hatalmas Harcoshoz. Az ördög ravasz, nem áll ki nyíltan, bátran a kísértéseivel, mert akkor a keresztény felébredne szunynyadásából, és erős, mindenható Szabadítójára hagyatkozna. Ezért Sátán észrevétlenül közelít, álcázva magát az engedetlenség gyermekeinek keresztül munkálkodik, akik istenfélőnek mutatják magukat» (Ellen G. White: *Testimonies for the Church*. 1. köt. 341. o.).

BESZÉLGESSÜNK RÓLA!

- 1) Mit jelent az, hogy „A bűnös ember törvény szerint Sátán foglya”? Azt, hogy az ördög mindent megtehet vele, amit csak akar? Ha nem, miért nem? Hogyan kapcsolódik ez ahhoz, amit „a hatalom gyakorlásának szabályaiként” említettünk a nagy küzdelemben?
- 2) Miért ad Isten felhatalmazást Sátánnak a kozmikus küzdelemben, még ha csak időlegesen és korlátok között is? Hogyan akarja tehát cáfolni a vádjait?
- 3) Mit mondhatunk azoknak, még keresztényeknek is, akik tagadják Sátán létezését? Hogyan segíthetünk azoknak, akiket álcázásával megtevesztett?

TÚRMEZEI ERZSÉBET:
NAGYANYÓ ÉS UNOKÁJA

Ma gyermekkorom édes távolából
felémmosolygott nagyanyám.
Kezet fogtunk egy közös akaratban.
Narfényes örökségül hagyta rám.

A szeretet titkában találkoztunk.
Úgy szeretett, mint kicsiny gyermeket.
Fiókos szekrény száz titkos zugából
annyi mindent előkeresgetett.

Tán nem is volt más töprenkedő gondja,
mint mit adhatna még oda nekem.
Szerető keze végigsimított a
babaruhának való selymeken.

Neki talán én voltam az ajándék,
a kacagásom és az örömöm.
Boldog volt, látva: selyemben, mesében,
régí rímekben hogy' gyönyörködöm.

Most így kutatok lelkem titkosmívú
rejtekein: mit adhatnék oda?
Mióta Krisztus életembe lépett,
mindennap új ajándék, új csoda!

Nyitom a zárat: a rímek
Gyöngysorát, kincseimet keresem.
Ó, tudom én, hogy mindent Tőle kaptam,
És visszakapok ezerszeresen.

Nem kéregetve, mindig mint Király jön.
Rég nem tudom, mik a hétköznapok.
Mégis olyan jó keresve kutatni,
mi az, amit még odaadhatok.

S míg nyitogatom a rejteket, zárat,
– mintha Királyom jöttét hallanám...
a gyermekévek tiszta távolából
értő mosollyal néz a nagyanyám.